

Szellem a fazékból - Diktátorcsemegék

2012 április 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Már a régiekben sem bízhatunk. "Mondd meg, mit eszel, s megmondom, ki vagy!" - tartotta a kínai mondás. Megdöbben? tények Hitlerr?!, Pol Potról: gusztustalan dolgokat ettek.

Ezt vallotta *Brillat-Savarin*, a gasztronómia pápája is. De például Hitler étrendjében semmi sem utalt vérszomjra, *Szaddám Huszein* iraki diktátor pedig állítólag hamburgert és rósejbnit kért kivégzése el?tt. *Mussolini* imádta a tejet, *Mao Ce-tung* a keser? dinnyét.

Franco tábornok csütörtökönként más-más madridi étteremben rendelt paellát, így erre az estére a legtöbb vendég? különleges fogással készült. Az étkezési szokások (ét-vágy) nem feltétlen árulkodnak a jellemr?l (becsvágy). A rossz gyomrú, kákabél? vendég még tisztelheti embertársait, a falánk, jó kedély? gourmand viszont könnyen lehet paranoiás tömeggyilkos.

Lenin Zürichben például finom polgári kosztón élt (rösti, fondü), az oroszországi éhínséget mégis politikai célokra akarta felhasználni. "*Hullák százai, ezrei borítják az országutakat* - írta a politikai bizottság tagjainak -, *az éhez?k emberhúst esznek, most kell elkoboznunk az egyházi javakat!*" Sztálin étvágyát sem vették el a hullahegyek.

Az egészséges étrendet propagáló, "gyenge malachúsról, tengeri halakról, édes grúz malagaborokról" áradozó "forradalmi" szakácskönyvét (*Viktor Jerofejev* írja így *A jó Sztálin* cím? regényében) akkor adták ki, amikor egész Moszkva éhezett.

A gasztronómiai és politikai ízlés ritka találkozására *Pol Pot* (a kambodzsai vörös khmerek vezére) és *Idi Amin* (Uganda elnöke) a példa. ?k tényleg ugyanazt ették és tették: el?bbi megf?zte meggyilkolt politikai ellenfelei máját és szívét, utóbbi a lázadók levágott fejét tárolta h?t?szekrényében. Bár fia szerint jobban kedvelte a *Kentucky Fried* csirkét.

A történelemb?l tehát nem sokat tanulhatunk. Id?nként mégis újra kiadják a diktátorok szakácskönyveit. Ilyenkor zsiros mítoszok kavarnak a konyhag?zben. Az egyik ilyen közismert legenda, amelyet Heike B. Görtemaker berlini történész (*Eva Braunról* pár hónapja megjelent életrajzában) tényként kezel, hogy Hitler vegetáriánus volt.

A forrás *Heinz Linge*, a Führer inasa. A vega étrend pedig: "f?tt burgonya, zöldségek, gyümölcs". A húsevés - Hitler szerint - megrövidíti az életet, ha nem ennénk húst, százötven évet is elélnénk.

Az inastól tudjuk azt is, hogy az ételt mindig langyosan kellett feltálalni, mert gazdája az els? világháború során gáztámadásban megsérült, s megm?tötték hangszálait. ? jegyezte fel azt is, hogy Hitler evés közben hol az ujjait harapdálta, hol a bajszát tépkedte.

Hitler azonban nem volt vegetáriánus. Csak gyomorbeteg. Imádta a sonkát, a májgaluskalevest, a bajor fehérkolbászt (sült borjú, friss szalonna, f?szerek). Édes mustárral. Meg is jelent róla egy vicces könyv, amely a *Mein Kampf* (Harcom) helyett azt a címet viselte: *Mein Senf* (Mustárom). De szerette a töltött galambot és a lazacpisztrángot is.

El?bbi receptjét megtaláljuk *Dione Lucas* 1964-ben kiadott szakácskönyvének 89. oldalán (az amerikai sztárszakács a harmincas években egy hamburgi szálloda séfje volt), utóbbit *Jeroen Meus* flamand tévés szakács akarta bemutatni m?sorában, de az ötlet akkora felháborodást keltett, hogy a belga televízió elállt a sugárzástól.

Pedig a hajdani berchtesgadeni Sasfészek szálloda áll, a vajkrémes szaiblingot bárki megrendelheti.

Hitler biográfusa, Robert Payne szerint az egész vegetáriánus mítoszt Göbbels találta ki. A náci propagandagépezetnek forradalmi aszkétára, "náci Gandhira" volt szüksége konyhafronton is. Hogy nézett volna ki egy pocakos diktátor?

A külsőre a nemrég olaszul is megjelent Sztálin-szakácskönyv kiadói is odafigyeltek. A Kreml ura még az 1930-as évek második felében (a többmillió áldozatot követelő ukrain éhínség enyhülésével) bízta meg tudósok egy csoportját, hogy "a kommunizmus forradalmi szakácskönyvét" megalkossák.

A szovjet embernek vodka helyett pezsgőt kell innia (lásd krimskoye sekt), kása helyett rákot ennie (lásd: kamcsatka óriásrák, melyet Sztálin parancsára telepítettek a Jeges-tengerbe). Az egyszerűbb ételek közül Joszif Visszarionovics a grúz harcsót (korianderrel, kukoricaliszttel, sáfránnyal, dióval készült csípős húsleves), a szacivit (hideg csirke fűszeres diómártásban), az üzbég piláfot és az ukrán golubcit (édeskáposzta-levelekbe töltött rizses darált hús, zöldses paradicsomszószban) szerette leginkább. Bár sokan másként vélekednek. A Gulagot megjárt szakácsok szerint kedvenc étele a sebe-sült, kedvenc itala a Molotov-koktél.

Az olasz diktátor, Benito Mussolini viszont fokhagymát falt "két pofára". "Jót tesz a szívnek" - mondogatta. Ám annyit evett belőle, hogy nem lehetett megmaradni a közelében. "Nem is aludtam vele egy ágyban!" Ezt felesége, Rachele asszony meséli abban a könyvben, amelyet Maria Scicolone, a diktátor fiának egykori felesége (Sophia Loren testvére) írt *Egy asztalnál a Ducéval* címmel.

A visszaemlékezésekből kiderül, hogy Mussolini napi háromszor három percet szánt étkezésre, gyakran diétázott, sok teát, gyümölcslevet ivott, felvágottat, édességet nem evett. A fokhagymás spagetti mellett egész életében csak

tejet ivott volna ("Mindig fehér ételt ettem" - nyilatkozta), de a tejivástól (gyomorfekélye miatt) német orvosa eltiltotta. Nyilván a fokhagyma miatt.

Mussolini Marinettit?l tudhatta volna, hogy az ember gondolatai, álmai, s?t cselekedetei is az elfogyasztott ételekt?l függenek. A futurista konyha cím? kiáltvány szerz?je már 1930-ban megmondta, hogy a pasta csak búskomorságot, szexuális vágyat kelt a férfiban. A tejr?l és a fokhagymáról nem is beszélve. *"Míg a kardhal, a marhasült és a puding el?nyös a britnek, a savanyú káposzta és a füstölt disznó a németnek, addig az olasz embernek nem jó a tészta."*

A Ducénak futurista étkeket kellett volna fogyasztania: "Izgatott malacot" (feketekávéban f?tt, francia parfümmel lefújt szalámi), "Trombitaszót" (rumban, konyakban pácolt, árammal szétcsapott nyers marhahús). De hát a Duce süketnek bizonyult a modern gasztronómia iránt. Fel is lógatták a partizánok (szeret?jével egyetemben) fejjel lefele.

Vinkó József - hetivalasz.hu

Ajánló